Ми тебе чекали довго-довго.
Наш купон нарощував нулі,
А над нами з-поза Дону й Волги
Кепкували кляті москалі.

Та вагома, як німецька марка,
Вийшла ти із сейфів НБУ,
Наче Попелюшка з закамарка,
В збуджену і радісну юрбу.

І тепер не тільки рибу-птицю,
А зробивши відповідний рух,
Грошову державну одиницю
Можна взяти трепетно до рук.

Ще ж вона і в обіг не ходила!
З неї, попід вуса вбгавши рот,
Це ж очима князя Володимира
Дивиться Пинзеник у народ!
В школі державництва всі ми – учні.
Гривня ж – це оцінка в нас така.
Втілилися в ній реформи Кучми
І державна мудрість Кравчука.

Тож не ліри чи якісь динари,
А вона в свій номінал вміща
Полум'яність Чорновола й Хмари,
Зваженість Олійника й Плюща.

Чи ж перцівка гірша "Абсолюту"?
(Дегустатор хто – то й відрізняй!)
Батьківщину, матір і валюту
Більше не міняєм – так і знай!

Наша предковічна, наша древня,
Наша світанково-молода
По планеті вже крокує гривня
І повік тверда її хода!!!

Вересень 1996 р.